

141 / blanc, -a adj. [germ. blanch]

Del color de la neu, que reflecteix tots els raigs de l'aspectre combinats. Un cavall blanc. Un cigne blanc. Marbre blanc. Un lliur blanc. Blanc com la neu, com un glob de lllet, ~~sovent barrejat~~ ~~la papa i les blanques~~ ~~però sempre~~ ~~tot blanc~~ L'avia té tots els cabells blancs. Un home amb la barba tota blanca. Cap blanc, amb tots els cabells blancs.

|| Clar de color (per contrast amb altres coses de la matèria o espècie de color més fosc). Raium blanc, figues blanques. Vi blanc (per oposició a vi negre o roig). Cervesa blanca (per oposició a cervesa fosca negra o bruna). Carr blanc, de pollastre, vedella, etc. (per oposició a la de bou, caga, etc.). Perip blanc, com el llag, (per oposició a peix blau, com la sardina). Fusca blanca, de poll, melis, etc. (per oposició